

פרננדס (גפני) יהודה

בן יוסף ואסתר. נולד ב-28.12.1926 בירושלים. למד בבית-ספר עימי. מנעוריו היה מסור לבב וגוף לערבים הלאומיים ולמעם יותר על מאויו האישיים. יצא ל„חברת-הנווער“ בעין-גב וآخر-כך הצטרף לקבוצת „משאבים“ שקיבלה הכשרה בגבהת. במרץ ורzon עז התגבר על חללי המעבר לחיה כפר. עבד כרוועה. מן הימים הראשונים התבלח אהלו אהבו צמח. גינתרהנווי סביב אהלו היה היפה במחנה. כשהעבירה קבוצתו כפלוגת-עבודה להרצליה לא הייתה העבודה השכירה לפיה רוחו וביקש לצאת לשנת-עבודה בסדום. תמיד היה דורך וחוץ ושנה זו חישה את הכרתו הקיבוצית. בשבט השחורה" (1946) נלקח לרפיח והיה עוזר שם חדשניים. כדי להתחמק מן הבריטים שינה שמו ל„גפני“. חיבב ספורט. כמה פעמים השיג מקום ראשון בתחרויות-ריצה והגיע להישגים נאים בצלחת הכנרת. היה צניע, ביישן ובעל נימוסים. שקט מטבעו, אמיץ וטוב-לב. לא הרה פי גדולים. ממנו ועשה ככל יכולתו שלא להכביר על זולתו. היה אהוב על כל יודעיו.

בלחמת-השחרור גויס עם כמה מחבריו למחלתת המשקים שייצאה לפעולות למרחבי הנגב. כדי להריגע את בית הוריו כתוב אליהם כי נסע לנגב לביקור. הוא ביצע את משימותיו בדיקנות. נשלח כתגבורת לחלווצה ונפל בהתקפה על חוליקאת ב-18.7.1948. היה קבור ברוחמה. ב-26.6.1950 הועבר למנוחת-עולםם בבית-הקבורות בכפר-זורבורג.

יהודה - בן הארץ, יליד ירושלים. אל התגוזה בא כשהחליט לעזוב את חוץ ירושלים ולבקש דרכן אחרת בחיים. הוא נשלח לחבר חבר הנוער לעין-גב, ומשם האטרך לקבוצה עם בואה להכשרה לגבת.

כבר בימים הראשונים החבלטה נטייתו החזקה לעצם ולפרוח. גינט הוציא שמסביב לאוהלו הייתה היפה במחנה. הוא בקש "להלך בעקבות הגאון", ובענף זה קיבל את הכשרה. עם זאתנו לעצמאות עבר עליו משבור קטה. דרכו בעתיד לא הייתה ברורה לפניו, ולא בזקן החליט המשיך עם הקבוצה בהרצליה. לאחר שבועות של ספקות הודייע שדרכו - עם הקבוצה.

בימים הראשונים להיווחנו במושבה הסתגל בקושי לעבודה השכירה, ובקש מהקבוצה לאפשר לו לאצח לסתום. טנה העבودה הזאת חישלה במידה רבה את הכרתו הקיבוצית. עם גמר שנה להיווחו שם חזך לקבוצה. אך שבזעות מעתים שהה בפלוגה בהרצליה, וכמנחגו התהיל לטפל בגינוח-הנווי ובstitialי פרחים. עם שליחת מסדר פיכר של חברי כתగבורת לחילוצה הלך גם יהודה, ושם, בקרבת על חוליקאת, נפל.

יגי זכרו ברוך !

יהודה, שקט היה מטבחו, אמיץ, ישן וסובל לב. נאמץ ומסור בלב ונפש לכל הערכיהם הלאומניים שלמענם ויתיר גם על מאויינו האישיים. היה אהוב על כל בני משפחתו מכרו וחבריו. כבר בהיווחו ציר לימים אלה במוחו המתחשה לעבור לחמי קיבוץ, למגן יוכן למזו אספקה בחוינו, לעוזר בבעין המולדת. ובהביינו לפניו את משאלתו זו, הסכמנו לו מיד, כי הבנו אותו ראת שאיפותיו, ולא רצינו לעמוד בדרכו, ובעזרת אחיו אליו (חבר חולתה) סודר יהודה בחברות הנוער לעין-גב.

המעבר מהי עיר לחמי כפר היה קשה לו, אבל יהודה, לא נסוג. הראה את מרצו, את תקיפתו, את וצונו העז להתגבר על כל המכשולים. ולאחר מכן הצלחה להקלט בקיבוץ, במידה כזו, שפה היה להכירו אחרי תקופה קצרה. הוא היה מרווח מאד מהי קיבוץ, וכשהצענו לו אחרי פאק זמן קצר להזoor לחמי העיר סייר בטענו, כי לא יעלה בדעתו לחזור העירה, בשעה שהוא מוצא כל כך הרבה אספקה בצדות חיים אשר בחר לו. מעין-גב עבר לגבת ועשה שם כשנתים ימים, כחבר בהכשרה מגויסת. בקרזונו שם כמה פעמים, ומצאווהו במלוא מרצו, נכוון למלא כל עבודה ותפקיד שהוטל עליו. העאלנות לא שלטה עליו מעולם. חמץ היה דרכו ונכוון לכל.

יהודה היה בין חברי שהושמו במעצר ברפיח ב"שבת השחרורה" לא ידענו עליו מאומה במשך חודשים רבים בעורך, עד שביניהם בהיר אחר הוא הופיע בצחקו המלא ועיניו החומות והקובצות. כולל חם ויזטר, אמץ לאין קץ. בספרו אין נאשו הוא וחבריו נחלקו עיניו וכל חושיו הבינו את הרצון לנוקם את חרפת העם.

באוחר פרק זמן גאלץ יהודה (למרות החגיגות אבא) לשנות את טמו מפרגנדס לגפנוי - כי זאת הייתה הדרך היחידה בה יוכל להתחמק מיד ממשלת המנדט. לאחר זמן מה עבר יהודה עם חבריו קבוצתו להרצליה. לפי דבריו הרגיש את עצמו בטוב ושם על ההתקדמות המשקית של קבוצתו...

מנוע היה מטבחו ובעל נמוסים. לא המורה פי גדולים ממוני מעולם. קיבל ברצון את דעתו של האחרים. התחשב בהן ותמיד נהג למלא ברצונו ובדייקנות את אשר הוטל עליו.

בליל חלוגות וויכוחים קיבל עליו יהודה את שליחותו לסדרם, ועשה שם בשנה חמימה.

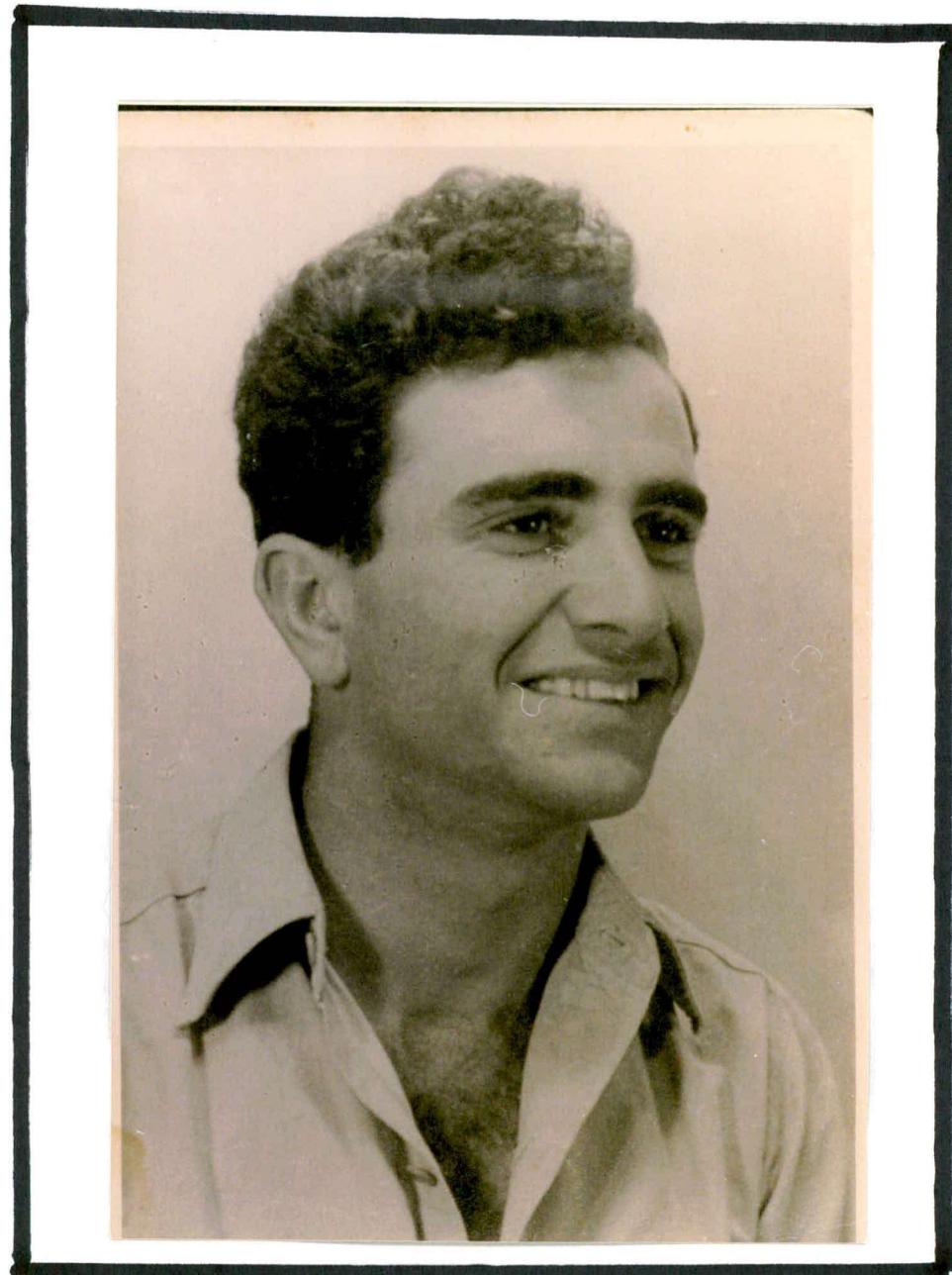
הספרות שהיה חייב עליו חפס מקום נכבד בפרשת היינו הקצרים. הסיג פעמים וברות מקומ ראטון התחרויות בריצעה. זוכר אני היטב את התלהבותו כאשר אריך היה לנסוע לפיריסין להתחתק שם התחרות בריצעה. ומה נחאכזב כאשר נתבטלה התחרות. גם השחיה היתה אהובה עליו והקדיש לה הרבה מ;brצנו. לא פעם הצב את הכנה בהצלחה והיה מאושר על היטבו אלה. ביחסו היה יהודה, לא אהב להכבד על אחרים. אפילו לבית ההורים היה בא לבקר קצר, כדי לא ליפול למעססה על ההורים (כמה חמים היה בחשבו כך). בפעם האחרון דאייחיו לפניו כ-8 חדש. הוא הירבה לספר לי על חייו בסדורם ובקבוצה בהרצליה. וזה דאייחי שהגייע למלא סיפוקו בחינימ, וכשנפרדנו לא ידעתי שלא אראתו יותר...

כמה חדשים לאחר פרוץ המלחמה עבר יהודה לנגב, ושם החטף כולם לצבאיות. דזה לחיות ראטון ללחמים. וכך ששהודים לא ידאו כתוב: "כי נסע לנגב לשם ביקור". ובאותו פרק זמן נשרפה חנותו של אבא במרכז המסחרי בירושלים, ויהודה במכחביו היה לוקח חלק גדול בצערכו ובחלוותיהם. הוא לא ידע איך וכייד לעזרו לנגן, וdag וסבל על כל מאי. ובאותו זמן המשיך לחיות עם חבריו בחולצה שבנגב ואחר גורים עם כמה מחבריו למחلكת הטקדים שיצאה לפעולות במרחבי הנגב. ובאותה מן הפעולות נפל.

הבאמת לא יחזור? האם באמת לא נראה יותר? לא נשמע יותר את קולו? לא נראה אותו בזכוקו? באשרו יהודה, אתה איןך? קשה, קשה להסתגל לעובדה שיותר לא נראה.....

מִתְוָךְ אַלְבּוֹמָר-טַל

*

פֶּרְבְּנֶנדֶן - יְהוּדָה

אַלְבּוֹמָר-טַל

רֵג. 2 : 18/7/48

ក្រសួង ពេទ្យ នយោបាយ

កំពង់លោកអាណាព ៨៤

וְתַיִלְךָ עַד שֵׁשׁ
וְתַלְתֶּן מִזְסָרָה

חֲצִיל אַכְלָה

וְקִמְטָב מִזְבֵּחַ

עַם לְזִמְרָת צָלָל

וּמוֹלֵד רַבִּיבָה

יוֹגֵל עַם אַיִשׁ

אַשְׁבֵיתָה מֵאָ

פָּנֵי נָכְרָן

וְלֹא יְהוֹלֵפָה לְכָל

וְאַיִן בְּחַמְרָה טַלְבָה

יְבִינָה לְאָדוֹן דָּם

רַשְׁנִים יְנִיסָוּרְבָּה

וְרַזְוֹה רַהֲסָאֵרָה

וְאַבְנָנוּ פְּלִיְתָה

וּמְעַלְדָמָת עַמְרָה

אַשְׁכָלָת מְרָתָה לְ

וְאַשְׁפְתָנִים אַכְבָּרָה

חֲתָום בְּאָוֶן לְזִבְבָּרָה

לְעַת תְּמוּשָׁה

וְלֹשֶׁן עַתְּדָרָה לְלֹבוֹ

וְעַל עַבְדָלָן וְרַגְגָזָהָם

וְאַפְס עַצְובִי שָׁסָסָי הַוְדָה

צָוָה חַסְיוֹ בְּזָהָב

יְשָׁרְתָן יְזָנְסִיכָבָה

וְאֵי שְׁלִיכָם סְתָרָה בִּנְזָבָן

וְאֵי אֱלֹהִים עַמְדָבָסָפָר הַתּוֹרָהָנִי אִמְיוֹנָאָכָלָו

מִלְחָתִי וְאֵי אָרְפָא

כִּיאַזְלִיבָה תְּהִלָּלָה

אֶם שְׁנוֹתִיכָה נְחַרְבָּה

אַשְׁיָבָנְקָם לְזָרָה

אַשְׁפִּירָה זָמָן עַמְמָאָה הַטְּלִיחָה

מִלְבָם חִלְלָה וְשַׁבְּירָה

וְתַאֲכֵל אָרִיזָוְבָּלָה
אַסְפָה עַלְיָמוֹ רַעֲוִית
מִזְרַעַב וְלָחְמָיו רַשָּׂה
וְשַׁעַרְבָה מִתְאַשְׁלָתָבָה
כְּוֹלוֹתָה תְשַׁכְלָתָחָבָה
אֵי אַבְחָזָה גָּמָבְתָוָלָה
אַרְתִּי אַפְאִירָהָם
לְלִי כֻּלָס אַיִבָאָגָר
יְאִמְרָה יְדָזָוְרָמָה
נְרוּאָבָד עַצְוֹתָהָמָה
חַכְמָוִישָׁכְיָלִיאָזָה
בְּהַזְרָדָה יְרָדָפְאָחָדָזָה
אֵלָא כִּי צְרוּבָמְכָרָת
בְּאֵא כְּצֹורָנָזָצָרָם
וְאֵמְפָסְדָמָמְפָנָם
וְאֵבְנוּ עַגְבָיְרָזָוָשָׁל
וְזָמְרָתָתָנִינָה יְזָמָם
חַלְזָהוּא כְּמוֹסָעָמָה
לְעַלְקָם יְלִזְבָּרָד

וְעַלְקָם יְלִזְבָּרָד
כְּלִזְבָּרָד יְזָמָם
כְּאֵהָאֵהָכִיאָאַלְתָהָד
אַשְׁרָחָלָמָזְהָמָוִיאָכָלָו
אַקְוָמוֹיְלָעָזָבָכָב
יְהִי שְׁלִיכָם סְתָרָה בִּנְזָבָן
וְאֵין אַלְהִים עַמְדָבָסָפָר הַתּוֹרָהָנִי אִמְיוֹנָאָכָלָו
מִלְחָתִי וְאֵי אָרְפָא
וְאֵין בְּזָהָב מִצְוָה
אֶם שְׁנוֹתִיכָה נְחַרְבָּה
אַשְׁיָבָנְקָם לְזָרָה
אַשְׁפִּירָה זָמָן עַמְמָאָה הַטְּלִיחָה
מִלְבָם חִלְלָה וְשַׁבְּירָה
מִרְאָשָׁבָרָה וְרַעֲוָתָאָבָה

בן יוסף ואסתר. נולד בירושלים ב-26.12.28.

קבל השכלה עממית. מחבריו חוץ לתרום חלקו בבניון הפלדות. סוחר בלבן ונפש לערכאים הלאומיים ולמענים וויתר על מאויו האישיים. יצא לחברת הנוער בעין-גב וآخر כך הטרף לכנסות "טאביט" שקיבלה הכשרה בגבת. ~~טאנז זרבוזן~~ עז התגבר על המ עבור לחיה כפר זהה מלא סוף מסדר ההגשמה, עבר ברועה. טן הימיט הראשוני התרבות אהבתו לצפת. גבת הצוו סביבה אמלן הייתה חיימת במחנה. כשבראה קבוצתו כפלוגת עבودת לתרצליות לא היה העבודה שכיריה לפיה רוחו ובקש ל振奋 עבודה בסדום. תמיד היה ורור וחרוץ ושנה זו חללה את המרתון הקבוצי. ב"שבת השחורה" נלקח למאסר ברמיה נאסר שם חדשים. כדי להתחמק מן הבריטים שנות טנו ליבונוביץ, חבר ספורט. כמה פעמים השיג מקומ ראשון בתחרויות ריצה וreach להשגים נאים בצלחת הגדרת. היה אנווע, ביאן דבעל-במדסיטן שקט-טבען, ~~אטיז גאנז~~ לב. לא המבו טי גדולים ממנה ועשה ככל יכולתו שלא להכביר על זולתו. היה אהוב על כל פודעינו.

במלחמה גויס עם כמה מחברי למחלקת המשקדים שייצאה לפעולות במרחבי הגוב. כדי להרגייע את בני ביתו כתוב כי נסע לנגב לביקור. נלקח חבל בסובל המשפחה שחנוכה נשרפה בירושלים.

הוא טילא משימותיו בדיקות נשלחו לתגובה

לחלוזה, ובפל בהתקפה על חוליקאת ב-18.7.48.

יהודה פוננדס ז"ל

יהודה - בן הארץ, יליד ירושלים. אל התגועה בא משה ליטען את חוץ ירושלים ולבקש דרך אחרת בחיים. הוא נשלח לחבר הנזער לעין-גב, ומשם האטרך לקבוצה עם בואה להכשרה לגבת.

כבר ביום הראשון החבלת נטיחתו החזקה לעץ ולפרוח. בגין הדמי שטביב לאוהלו היתה היפה במחנה. הוא בקש "להלך בעקבות האמן", ובענף זה קיבל את הכשרתו. עם זאתנו לעצמות עבר עליו משבך קטה. דרכו בעתיד לא היתה ברורה לפניו, ולא בקהל החליט להמשיך עם הקבוצה בהרצליה. לאחר שבועות של טפוקה הוודיע שדרכו - עם הקבוצה.

בימים הראשונים להיווחנו במושבה הסתגל בקושי לעבודה השכירה, ובקש מהקבוצה לאפשר לו לאח לסתום. שנות העבודה הזאת חישלה כמעט רבעה את הכרתו הקיבוצית. עם גמר שנה להיווח שוחר לקבוצה. אך שבועות מיטים שהה בפלוגה בהרצליה, וכמנהבו התחליל לטפל בגינוח-הנכוי ובשתיילי פרחים. עם שליחת מספר ציכר של חברים מרגבורת לחלוואת תלן גם יהודה, ושם, בקרבת על חוליקאת, נפל.

יהי זכרו ברוך !

יהודה, שקט היה מטבעו, אמיץ, ישן וטוב לב. נאמן ומסור בלב ונפש לכל הערכיים הלאומיים שלמענם ויתר גם על מאיריו האישיים. היה אהוב על כל בני משפחתו מבריו וחבריו. כבר בהיווח אועד לימים אצה במוחו מחשבה לעבור לחני קיבוץ, למען יוכל למزاית סיפוק בחיזיו, לעזרו בבניין המולדת. ובהביינו לפניו את משלתו זו, הסכמנו לו מיד, כי הבנו אוחזו ואוח שאיפותיהם, ולא רצינו לעמוד בדרכו, ובעזרת אחיו אליו (חבר חולתה) סודר יהודה בחברת הנזער בעין-גב.

המעבר מחי עיר לחיה כפר היה קשה לו, אבל יהודה, לא נסוג, הראה את מרצו, את תקופתו, את רצונו העז להתגבר על כל המכשולים. ולאחר מכן הצליח להקלט בקיבוץ, בмедиון בזו, ששה היה לחברו אחורי תקופת קצרה. הוא היה מרוצה מארח חי קיבוץ, וכשהצענו לו אחורי פאק זמן קוצר לחזור לחיה העיר סירוב בטענו, כי לא יעלה דעתו לחזור העירה, בשעה שהוא מוצא כל כך הרבה סיפוק באורחות חיים אשר בחר לו. עין-גב עבר לגבת ועשה שם כשנתים ימים, לחבר בהכשרה מגוריית. בקדנווה שם כמה פעמיים, ומزادונו במלוא מרצו, נכוון למלא כל עבודה ותפקיד שהוטל עליו. העצגדות לא שלטה עליו מעולם. חמץ היה דורך ונכוון לכל.

יהודה היה בין החברים שהושטו במאצר ברפייח ב"שבט השחורה" לא ידעו עליו מאומה במשן חדשים בערך, עד שבירות בהיר אחר הוא הופיע בחזקו המלא ועיניו החומות והקוחבות. כולו חם ויושר, אמיץ לאין גז. בספרו אין גאשו הוא לחבריו חלקחו עיניו וכל חושיו הבינו את הרצון לנקיום את חורתה העם.

באוחו פרק זמן נאלץ יהודה (למרות התנגדות אבא) לשנות את שמו מפרננדס לגולני - כי זאת היתה הד魯ן היחידה בה יוכל להתחמק מיד ממשלת המנדט. לאחר זמן מה עבר יהודה עם חברי קבוצתו להרצליה. לפि דבריו הרגיש את עצמו טוב ושם על ההתקדמות המשקית של קבוצתו...

מגוע היה מטבחו ובעל נמוסים. לא המרה פי גדולים ממנו מעוותם. קיבל בראזון את דעומיהם של האחדרים. התחשב בהן וחמיד נהג למלא בראזון ובידיקנות את אשר הוטל עליו.

בלי תלונות וויכוחים קיבל עליו יהודה את שליחותו לסודום, ועשה שם כשנה חמימה.

הספרות שהיה חביב עליו חפס מקום נכבד בפרש ח'יד הקזריים, השיג פעמים רבות מקום ראשון התחרויות בריצ'ה. ذוכר אני היטב את החלבונו כאשר אריך היה לנסוע לקפריסין להשתתף שם התחרות בריצ'ה, ומה נחאצב כאשר נחבטלה התחרויות. גם השהייה היממה אהובתו עליו ותקדיש לה הרבה מרצו. לא פעם חשב את הכנרת בהצלחה והיה מאושר על היישוב אלה. ביחסן היה יהודה, לא אהבל להכביר על אחרים. אפילו לבת התחרויות היה בא לבקר קדר, כדי לא ליפול למעטה על התחררים (כמה תמיד היה בחשוורך). בפעם האחרון ראיינו לפני כ-8 חודשים הוא הירבה לספר לי על חייו בסודום ובקבוצת החרצ'ה. אז ראייתי שהגיעו למלאו סיוףיו בחווים, וכשנפרדו לא ידעתי שלא אראהו יותר...

כמה חדשים לאחר פרוץ המלחמה עבר יהודה לנגב, לשם החמשר כולם לצבאות. רצה להיו דאסון ללוחמים. ובדי שההורדים לא ידאגו חבוץ; "כי נסע לנגב לשם ביצור". ובאותו פרק זמן נשרפה חנוך של אבא במרכזה המשורי בירושלים, ויהודה במכחביו היה לוקח חלק גדול באערנו ובחלאותינו. הוא לא ידע איך וביאר לעוזר לנו, ודאג וסבל על כל מאר. ובאותו זמן המשיך להיות עם חבריו בחלוואה שבנגב ואחר גויס עם כמה מחבריו למחلكת המשקיטים שיצאה לפעולות במרחביה הנגב. ובאותה מן הפעולות נפל.

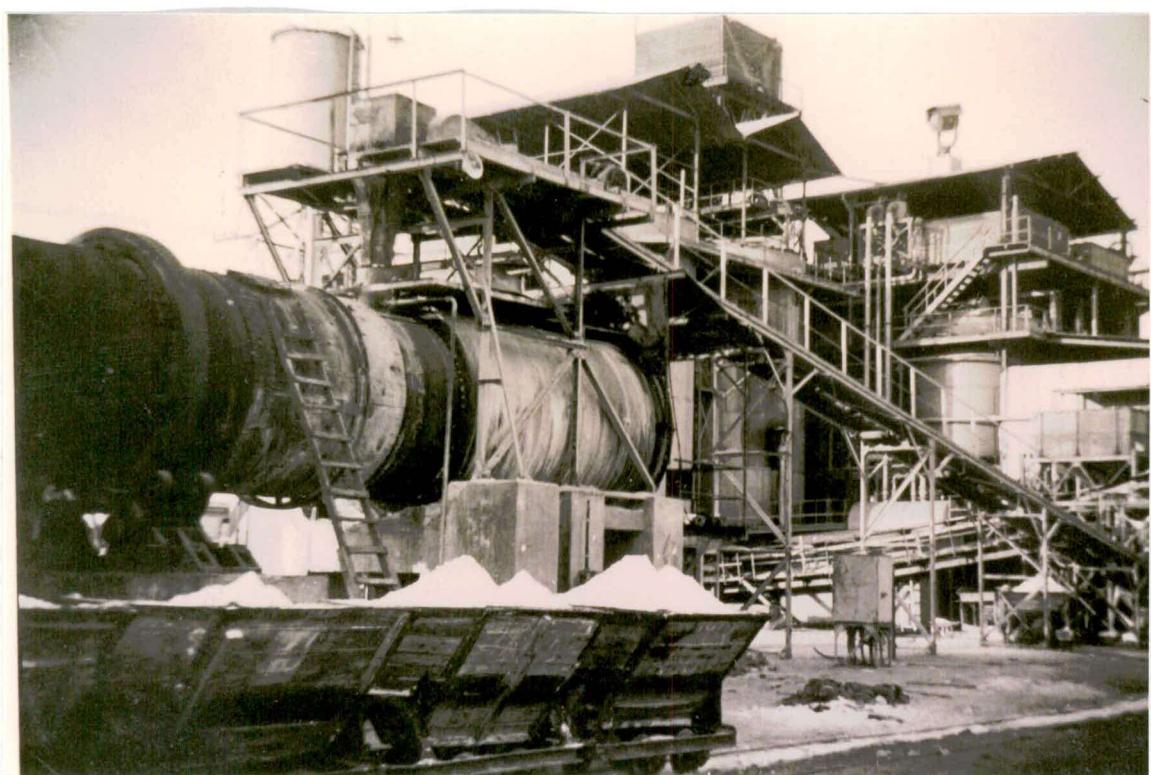
הברמת לא יחוור? האם באמח לא נראה יחוור לא נשמע יוחר אח קולות לא נראה אותו בצחוק? באשרו יהודה, אתה איןך? קשה, קשה להסחgal לעובדה שיוחר לא נראה....

גַּתְּוָה אֶלְעָמֵנִים

... מַלְאָקָה אֶלְעָמֵן 20

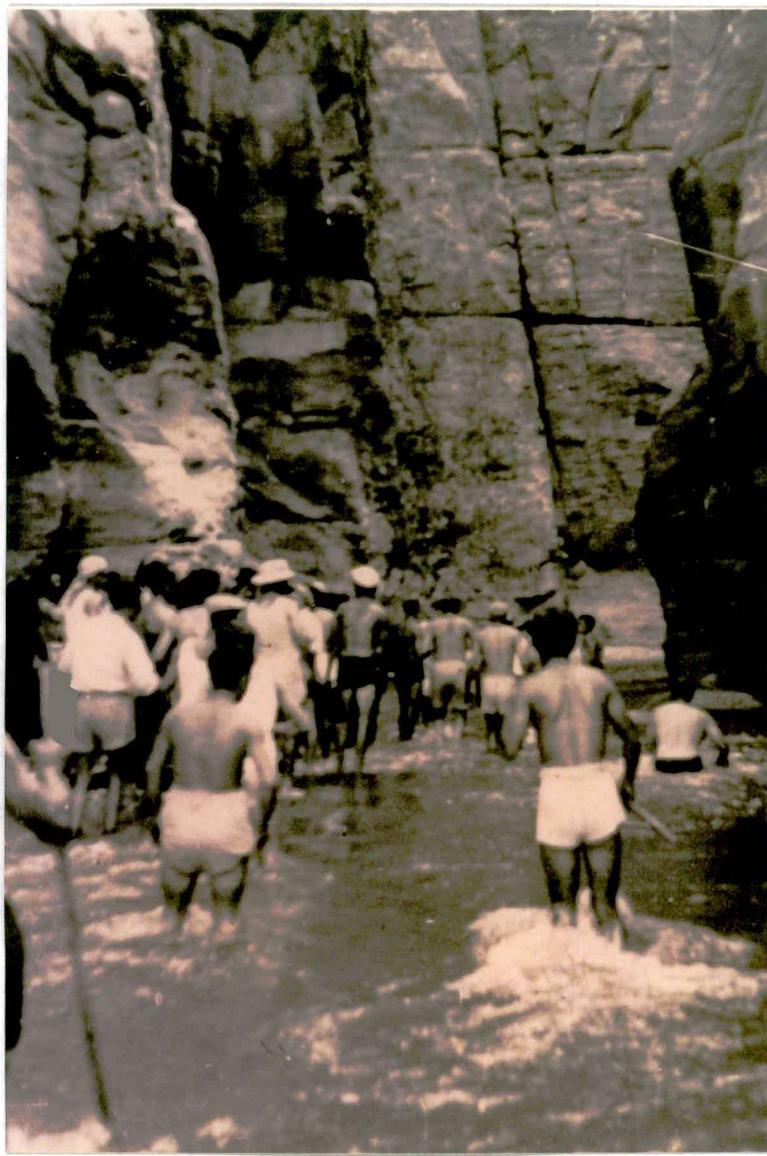
"... בירס נס"

"... נינט נס"

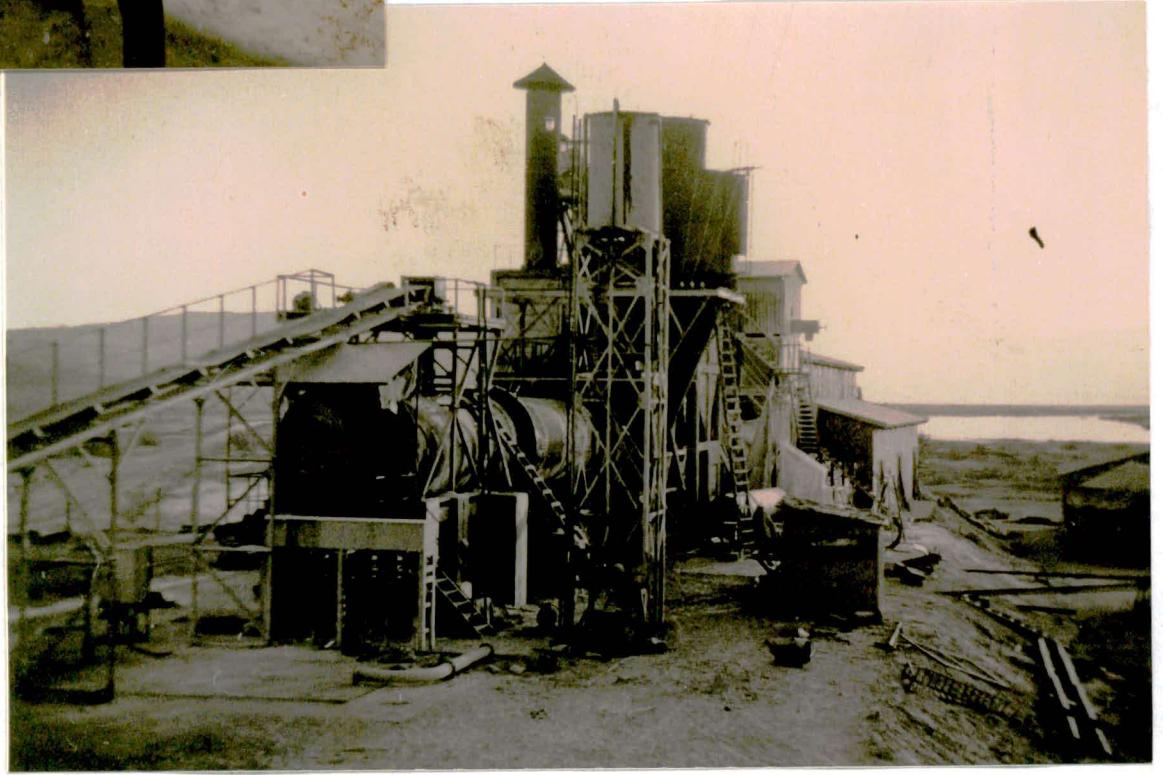
הגונדרין נס ציון וריל הארכיאולוג

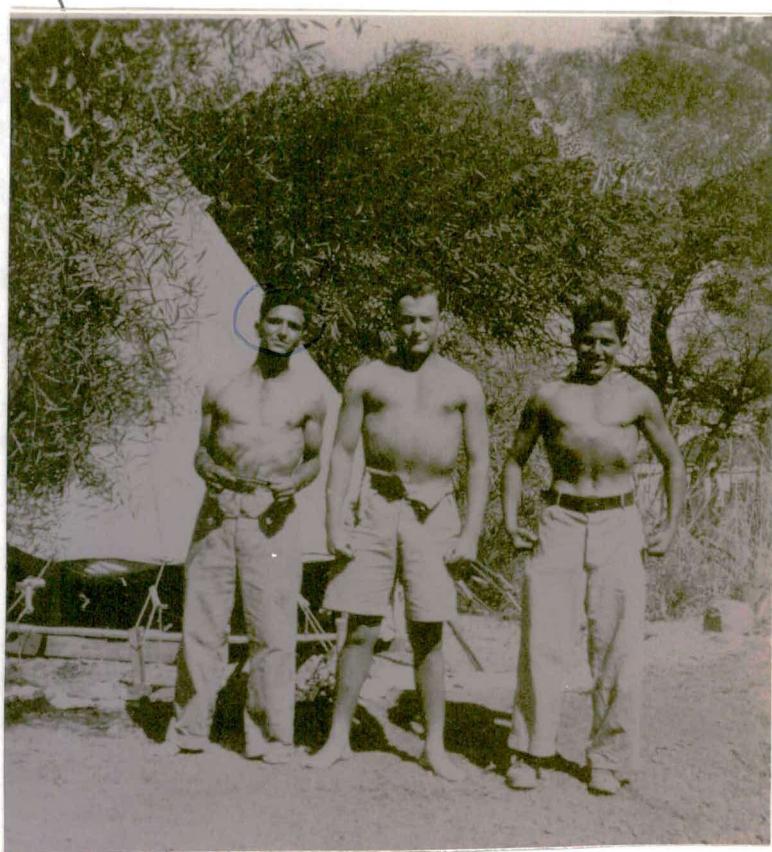

גָּדֵל קְרַבְּלָה וְאֶקְרָבְּנָה
וְעַמְּלָה יְהוָה כִּי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

הנשא

הנשא

↑ יונתן כהן ואמנון גוטמן בימי קיץ 1961

נָאָמֵן אֱלֹהִים יְהוָה כָּל־כָּלָל

"כל זמן ועת תהר בשמי:

"את לחיות את נמות ..."

עיריית ירושלים
המחלקה לתרבות,
האגף למפעלים תורניים

ארגון יד לבנים
ירושלים

משרד הבטחון
המחלקה להנצחת ההייל

הזמנה

לטבש הכניסת ספר תורה לזכר חללי ירושלים

כימציאן יצא תורה ודבר ר' מירושלים

6.6.78

ט' טבת ה' א' 5738

משרד הבטחון - אגף כח אדם

המחלקה להנצחת ההייל

אישור

הננו מאשרים בזה

ס. פ. 11/130 (ס. פ. 1) י. ק. כ.
fol. 101.

נפל ביום סען ג'יון ינואר 1968

18.1.68

הובא למנוחת עולמים בבית הקברות

כברה-רכבת

- פ. 1960

מחלקת המחלקה
ק. פ. 30524 ס. פ. 13 מ. ש. א. ר. ק.

אַלְפָמָה שֶׁל יְמִינָה
בְּשֵׁם רַבְּנָת הַמְּלָכִים
וַעֲשֵׂה בְּרָאָת הַמְּלָכִים
מִשְׁׁמַרְתָּה אֲשֶׁר אָבִן
מִחְזֹאת שְׁלָמִים חֲרָבָה
אֲזֶבֶת חָרָב בְּמִתְולָה
אַמְּרָתָה אַפְּנָאָה
לְלִי כֻּסְאָוָב נָאָר
בְּאָמְרוֹדָנוֹרָמָר
בְּבָרָאָד עַזְוָה וָמָה

לְשָׁבֵדְתִּי שְׁלָמֵם

כָּרְשָׁבֶן לְהֹדֵה פָּרָנָה

תורה לשב

בְּסֶפֶר הַתּוֹרָה לְסֶבֶר הַהֲלָלָדָרָה

וְיִשְׁרָאֵל וְיַעֲמֹד בְּבָנָיו כִּי־**בְּבָנָיו** יְהִי־**בְּבָנָיו**

יום העממותה בשל"ה – 30 שנה למדינת ישראל

לישר רבנן **אֶתְנָהּ קָדְלָבִּיתָהּ**

וְאֶת הַתְּעוֹדָה

יהודיה פרננדס (גפני)
זספה ואסתר

הונצחה
בספר התורה לזכור
הנפלויש במלאת
הكومמיות בכתוב

אללה אתה יודוך אחיך
ידך בערף איביך ישתחוו
לך בני אביך

מנחל המהיר להמצחת ההייל

זיר המועצת הציורית להמצחת ההייל

יום הזיכרון יהש"ד

הנפקה
בכל מה

תעלדת שירות בכל מה

שם האב	שם פרטי	שם המשפחה הנוכחי	שם המשפחה בפל"מ
ירשך	ר. הרדה זיל	ברנרד	גפנרט

כטובות וכחית	מס' תעודה זהות	1926
פלוגה א'	ירשותים	שנת לידיה
ליחידה	מקום	ד. גיס לפל"מ
הבדוד השמאלי	תאריך גיוס מחדש	1/1945
ליחידה	7/1948	10/1946
	תאריך העברה לרובהה	

בדוד 8 חטיבת הגבב הדורגה בסיום השירות בפל"מ
יחידת שירות אחרונה בפל"מ

מסביב יום הסער
ארראשון לא ישח
לפקודת תלמיד אנחנו
אני אנו הפל"מ

150

גאל אלון